

но, като се събудятъ, ще видятъ, че сж въ затвора вжтрѣ. Дѣ е свободата?

Любовта не заробва! И, когато нѣкой ми каже, че горѣло сърцето му, отъ любовь станалъ разсѣянъ, казвамъ: това не е любовь. Любовьта не прави разсѣяни хората. Сърцето гори, но този огънь е толкова благъ, тихъ, приятенъ, въ този огънь се развиватъ най-великитѣ мисли. Той разтваря — да се разбере смисълътъ на природата, той разтваря — да познаемъ сърцата на хората. За да се разтворятъ тѣзи сърца, нашиятъ животъ трѣбва да се слѣе съ тѣхния животъ. Сливане трѣбва да има въ свѣта. Бистрата водица азъ я тургамъ въ гърлото, ама пѣска никога нѣма да турна. Слѣдователно, Любовьта е еликсиръ, влиза и носи животъ. Сега нѣкой пжтъ, като ви говоря, вие се въодушевлявате и казвате: „Като се върнемъ, този въпросъ ние ще го разрѣшимъ“. Толкова години азъ правя своитѣ опити, все го рѣшавате и рѣшавате и не сте го рѣшили. Разбиране трѣбва да има. Вие казвате: „Нашиятъ учителъ знае“. А вие знаете ли? Утрѣ ще ви кажатъ: „Вашиятъ учителъ е глупавъ“, но и вие сте глупави тогава. Самостоятелно трѣбва да сждите. Глупавото е глупаво, умното е умно. Умниятъ човѣкъ не може да бжде глупавъ, той не може да играе двѣ роли; и глупавиятъ човѣкъ не може да бжде уменъ, защото у него нѣма ония материали, съ които той да може да трансформирва своитѣ мисли. Глупавъ човѣкъ е онзи, който нѣма материалъ да работи. Петъръ бѣше единъ краенъ консерваторъ, трѣбваше да го турнатъ въ този затворъ, и, слѣдъ като излѣзе отъ този затворъ, още не можеше да се освободи отъ старитѣ си вѣрвания, отъ тоя националенъ духъ.

Ние имаме едно отечество, единъ великъ Баща въ свѣта, ние сме забравили неговото име, и сега минаваме за християни. За християнитѣ трѣбва една друга философия. Двѣ хиляди години християнитѣ не можаха да приложатъ Христовото учение, тѣ не го приложиха; затова въ свѣта ще дой-